

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صدیقی
مشهات

This book was gifted in honour of
Jahanzeb on the auspicious occasion of
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.NL**
wishes to present this book to its readers to

١٥٦٤

جہان ذیہی

مشاعرہ

۵۲
۹۱۹
—
۱۲ دسمبر

بام — تمام

سیف الملوك صدیقی سو ات

فیضان سوات بقلم خود

No: 15
6.7.57.

غادی ملت حکمان سو ات

مئہیں کتاب

چونکہ سنکال دھضور اعلیٰ حضرت ہماوی
جناب محمد عبید الحق جہان زیب خان
صاحب حکمرانِ ریاست سوادام اقبالہ، د
جشنِ سالکیری ۱۹۵۲ء دسمبر ۱۲،
پہلے جو نبڑھوک وطن بنا غلی محترم جناب
سیف الملوك صاحب صدیقی یو خلور طرح دھپل فکر
دنتا جو نہ من منتخب کوئے پہ ہگوئی باندرا دی بازو
او شاعرو اوصاصاً خباچیل چیل جذب انسکار کوہ
لہذا دامونبندی دھموع پہ طور پہ حل دحلقہ احباب
او دناظرینو د جشن کن پیش کوؤ:-

(گر قبول افتد زہی عز و ثرف) **فیضان عقی عنہ**
(سید و شیعی)

دَلْظِمُ وَفَرْسُت

				نَظَمْ	عَوْدَهْ	نَظَمْ	نَظَمْ	نَظَمْ	نَظَمْ
				نَظَمْ	نَظَمْ	نَظَمْ	نَظَمْ	نَظَمْ	نَظَمْ
٤٤	سُلطانِ حَمْدَلَهْ صَاحِبْ	١١	٢	تمهيد كتاب					١
٧٨	شیر صاحب	١٢	٣	سيف الملوك حب ضا صدق					٢
٨٠	مهر النسا صاحباً بانو	١٣	١٣	فضل الرحمن فيضاً					٣
٨٨	پیر محمد خا صاحب	١٤	٢٣	حب حسن حبيب ضا					٤
٨٩	محمد نوشیر و اصلنا	١٥	٣٣	امير حیدر صنا					٥
٩٤	شیر افضل صنا	١٦	٣٤	ایاز صنا کوچی					٦
١٠٠	خان قصنا صا.	١٧	٣٧	عبدالملك صنا فکری					٧
١٠٤	دلادرخا صنا	١٨	٥٥	شیر محمد خاص نامینو					٨
١١٨	احمد جاصنا شتر	١٩	٥٨	د ناظر یونیورسیتی					٩
١٢٠	مولانا ضياء الحق صنا	٢٠	٧٣	دعقیدت مکونہ					١٠

اوُس جوَرَه دَ ترقی مُحُونبَرَه پاره دِ اسباب
 ختلے په عرُوج دَ سوات تاریخ دے په هر باب
 مالیار چه دَکلز ارلُر کوه زاغ زغۇن غُراب
 دَ سیال سرلا چه سیال کو و مُونبَر دا لی عالیجاناب
 دا قول دَ ده همت دَخان خبر کوه دَ احواله
 يوزَه نه يم چه په دَ يمه خوشحاله
 صحت درله در کوئی پاک اللَّه عنى غفور دَ
 زاره حوانان، واره هر يو په دَ ساعت مسرو دَ
 فرمان چه خەکوئے په صدق مونبَر نه منظور دَ
 دَ قوم دَ ترقی خدمت دَ خورُ علی نور دَ
 شەری دَ دوری شو بهتر دَ زین شاله
 يوزَه يوارنے نه يم چه په دَ يمه خوشحاله
 وطن دِ باعِر دَم کوه خوک ناشکر دَ احسان دَ

جنا سیف الملوك صاصد لقائی ادب سوا طرح

يوزَه يواحَه نه يم چه په دَ يمه خوشحاله

رازه تماشہ او کوه هر طرف نه حمالله
 يوزَه يوازَه نه يم چه په دَ يمه خوشحاله
 رازه تماشہ او کوه دَ اقبال ختلے نمر دَ
 مولی پهلوی احسان را کوه دادر يم اخترد
 خوشحاله قام په دَ چه جهازیب دَ دوی رهبر دَ
 بلگوره حمار ورک چه ن باترَه د سپرد
 هم رو بترقی دَ دی دا بشن کال ترکاله
 يوزَه يوازَه نه يم چه په دَ يمه خوشحاله

هر يو په چېل پوره د نه ی شنده د بل نه طمع
 طوطيان په مکلستان کښ په خند اکیناسه جمع
 خنداده خوشحالی ده به چاشته در د و غم
 دعاړ کوي آلهه ته د چېل و آلهه اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کوه قرطاس ته چېل قلم
 او صاف د جهان زیب لاپوره نزو د زرشه خرم
جال ستاد مکال چه په نظر شو د چالمع
 طوطيان په مکلستان کښ په خند اکیناسه جمع
 ربستياده چه عادل سلطان د پاک آلهه رحمت ده
 دا هم د خدا د لوري په نب فضل عنایت ده
 خند یکو، خوشحالیکو په هر ځای هموږ و قوت ده
 غنچه اړه هر یو کار پچیله غاز یه ملت ده
 په تا چه خوک خفرو هارب د زر تو زر کړي قفع
 طوطيان په مکلستان کښ په خند اکیناسه جمع

۷
 نا شکره به هغه وي چه په میثل د شیطان ده
 اصیل په خوشحالیزی په موږ فضل د سیخاده
 حصه د منافق دله هم هلهه کښ نیران ده
 هم و مه په زوند کښ اړه کړي چېل و صالة
 یوزه پوازه نه یم چه په یمه خوشحاله

طرح
طوطيان په مکلستان کښ په خند اکیناسه جمع
 نن باره د سهبر د پېتمنان را غله په شمع
 طوطیا په مکلستان کښ په خند اکیناسه جمع
 نن باره د سهبر د خوشحالی ده په هر لور
 هر خواهه نظر او کوه چراغان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه په بکله کوي شور
 دعاړ کوي سلطانه چه نه درک کوه ظلم زور

ستر چه ماضی چونبر دحال د انعکاسه ده
 هر سری موند لے لویہ برهستا دلاسنه
 نشته یومثال چه بهوی د ادور و دوران د چا
 نه به یو منصف عادل بیداروی حکمان د چا
 نه به زیب زینت لکه چونبر دی په جهان د چا
 د اسے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا
 لویہ تجربه د لقمان او بلینا سه ده
 هر سری موند لے لویہ برهستا دلاسنه
 تاد ملک او قوم چه په کوم شان سه تحریر کړئ
 بل د صحت تعلیم عجب غوندی تدبیر کړئ
 بنکلکور په کور چه انتظام د د تنویر کړئ
 هر چائے کښ انصاف د غریب او د امیر کړئ
 چکه خیرالنّاس و مَن يَنْفَعُ النّاسَ ده
 هر سری موند لے لویہ برهستا دلاسنه

چه شکر فن او نه کړی د ابد بخته بیں کو دار ده
 خلاف د اوی الاحن په تحقیق کښ کنہ کار ده
 تحریر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رد ده
 صحت دولت د علم کوہ حاصل که ستا پکار ده
 حق وايه صلایقی حق تم د تھیک و نیسمع
 طوطیان په کلستان کښ په خند اکیناسته جمع
PUKHTONET طرح د
 هر سری موند لے لویہ برهستا دلاسنه
 د اسے تجربه په تحقیق کښ د احساسه ده
 هر سری موند لے لویہ برهستا دلاسنه
 هر سری فکرخانه ن او د پرون او کړی
 فرق په دشتیاد د وصال او د بیلتون او کړی
 بل د ذرک په ستر کو د کته د گردون او کړی
 شکر د الله د په دے عهد د ما هو ن او کړی

گویا په دغه قوم فضل دَربِ العَلَمِين شِی
 دروغ نزدی رشتبادی په رشتبادی دیقین شی
 مشهور په تواریخوکن دے عدل جها نگیر
 تریلے د انصاف د پارده به و کار ز نجیر
 مظلوم به هلتہ لایه شره به وہ دَحَان په ویر
 و سیل بهئی فریادی ته راته اوُدِ کړه کا تقریز

سلیم په دغه وصف یادیں لپه تحسین شی
 دروغ نزدی رشتبادی په رشتبادی دیقین شی
 یو خبرے وادره ته د غازی میت
 رښتیز نگهبان دے دَخْل مُلُك او رعیت
 پخپله د سپاهی پشان ولاره وی په خدمت
 فیاد د فریادی او ری هرھائی په هر ساعت
 او صاف نه ختمیږی که هرو صف په تضمین شی
 دروغ نزدی رشتبادی په رشتبادی دیقین شی

تیریز ما ذ ته چه ن فِکر خوک دسوات کوی
 خدا سیکو که انسان وی دے به فخر ستا په ذات کوی
 یا وکه قتل خون یا مطالعه د کا تیزنا ت کوی
 حکمه هر یوکس په دے خلوص صدق صفات کوی
 هر خائی او رید صدَلِ یقی دَحق شناسه
 هر سوی موند لے لو یه بجهه ستاد لاسه

طرح PUKTONE
 دروغ نزدی رشتبادی په رشتبادی دیقین شی
 محفوظه خزانه وی چه پلاس کېن د آمین شی
 دروغ نزدی رشتبادی په رشتبادی دیقین شی
 په صدق چه خدمت کوی مالیار د ګلستان
 بُلبل ورله راغواره بی بل ته لوي کړی زاغان
 ذا غور عن چه نه وی هر بُلبل شی شناخوان
 هم داد وطن حال وی چه عادل وی حکمان

فضل الرحمن فیضان شاعر خوشنودیں

ریاست سوا

طرح

یوز کا یواز نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

راز کا مکله راز کا چہ دی خبر کو مہ دحالہ

دانہ چہ بیا حما نہ تھے مکله کو صبالة

ن بار کا دسہر ستارے کے دھی حمو بہ پلور

یونادے دمکیز دا خلد شوہ حمو بہ کور

کلو نہ دعشرت دار دار پہ باع کبن شو سمسورد

د سوات پہ کلستان کبن بلبلان کدی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دکان دھرمی دخیالہ

یوز کا یواح نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

ددلا پہ برکت با ند وطن حمو بہ سمبال دے
هر یو تھے پہ خنلا دے هر یو کس تھے پہ نیک خیال دے
ددلا دے نظم نسق تھے هر یو سڑ لیوال دے
تعیرے صدیقی پہ دے زمان کبھی بومثال دے

مُهُد او معاوِن دد ربا پہ هر یو حین شی

دروغ نہ دی رشتیا پہ رشتیا کہ دیقین شی

PUKHTO.NET

سیف الملوك صنا

صدیقی - سید و شریف

دَخِیال په آئینه کښ در ته بنا یم یو تصویر
په هوش شه هسه نه چه شه دَخَّا یه هو اکبر
دَسِحْر دَجَادَه نه در ته دک کوم تقریز
اثر به هله او شی دَضَمِیر نه په ضمیر
فیضان فیل تخيیل کړو دَشاہ مینه ته دیواله
الفاظوئے په ذخم دَزِډه کېښوده دسماله

طرح

طوطیان په کلستان کښ په خند کیناسته جمع
یو دنخ دَزَّه دَسیل دَپاره تل او م صحراته
کلشن دَخو شحالی کښ ګر زید مرزا هر خواته
یوزیزیجیبه بھار په غوک کښ او ده ماته
طوطیا په کلستان کښ په خند کیناسته جمع

په جوش د محبت کښ د سیما ب عوید رقص شوم
د عَامَ نه جدا شوم دَخاصل سر خاص شوم
میدان دَتصوّر ته در دنه په اخلاص شوم
د فکر په دریاب کښ دُر پکه لکه غوّاص شوم
خارج مکوه لعلونه چه هوی دک دله مکاله
د شاه د تاج پوشی په تاج جواوِم کوه الله
بن جشن د حضور دے که د لوئی اختر هلال
دابدر د مکال دے که یو ستورے د اقبال
یا بنسلک پلو شه د ک سرد ہی پورا په کال
یا د اچه په هجران پسے مدام راحی وصال
بن جونه د جشن تماشہ کوئی د دیواله
غزی د نک غر انک سبھر کوئی د سو شاہ
دازه یوارنے نه یه په د بازد خوشحاله

یو بنکلی حفل کن شاہ کل کیناسته جمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کیناسته جمع
 په سیل ڈ تماشہ دا پھر ٹھائی پھر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن دسوات د حکمران
 د احکمہ ن راغوند شولوئی وارہ زاده ٹھوانان
 د چیز خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کیناسته جمع
 د اپنخاس نه د چووا پورے او شود اسے یاد
 په بارکا د سهر کن حاصلیزی ھمونب مراد
 فیضانه حکمران د ھمونب تل وی زندگ باد
 نن عام و خاص د پارک د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کیناسته جمع

د سوات په کلستان کن ن چغیری بُلبلان
 حفل ته د ادب و ادرا غوندیزی اد ییان
 په یاد د سلطان کن مشغولیزی شاعران
 د جشن په جوبن کین بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کیناسته جمع
 د بارکا د سهر تاریخ به یاد دی په هر حال
 چه د اسے سالکرلا پکن کین شی پھر کال
 خوشحاله خوشحالی د لان د هر سوی په خیال
 د جشن په د شپه کن ترصبا کیناسته جمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کیناسته جمع
 د جشن فریدن او د نوروز نه د جمشید
 ھمونب که جشن زیادت د اھمونب را دے یو عید
 آزاد آزادی د کا پکن دنشته د غم قید

ستا په لوی هفت سرک دست او طن آباد شه بنہ
 علم د از ده کوہ در ته جهل نہ آزاد شه بنہ
 هم په جمیل وصف سرک هر وطن کبن یاد شه بنہ
 داد ستو اتو ته حکم او س خلاصہ افلان سد
 هر سری موند لے لویہ بخہ ستاد لاسد کا
 تاد قوم د پارک هم پورک کوہ ضرورت وارک
 تاد ترقی په عروج چوت کوہ در یاست وارک
 حکم د لکتا نه توں خوشحاله در عیت وارک
 ستا هر بانی د یوے بلے نه لپا سد کا
 هر سری موند لے لویہ بخہ ستاد لاسد کا
 هش د دے بارک د سبیر د مبارک دی ستا
 د بکا خوشحالی د اے سلطانه یو پہلک وی ستا
 ستورے د اقبال د تل رو بنا نه په فلک وی ستا

طرح
 هر سری موند لے لویہ بخہ ستاد لاسد کا
 دیر د یروائی د رسوی دی جهان و ته
 لاس د د لاسد د د لے پسر هر یو انسان و ته
 نشته د ل سلطانه د عیان نه خم بیان و ته
 هر نتیجہ د خدیث د خیر الناس د کا
 هر سری موند لے لویہ بخہ ستاد لاسد کا
 خاص د هر پورخ دارو لے د اسے مسیحائی ته
 چرتہ مرکا ورنہ لے خوه چانه پخلائی ته
 هم خوند د غم د شپ د بارک یو صبایع ته
 هر کا فائیکا ستا خوند د بارک بے قیاس د کا
 هر سری موند لے لویہ بخہ ستاد لاسد کا

راشد دُورنگی پریده په یورنگ سکرنگ شد
 ته کمې عاشق نو د آشنا د در ملنگ شد
 زرشه د باطل د پاره غشے د خدنگ شد
 دوست به د خوشحاله شی دشمن به د غمگین شی
 د اسے کارناھے به د بیاکوړه کړي تر علیین شی
 همان د اتحاد په رسی دو تره حکم میته
 د هر د تفایق د مینځ نه داره کړي کا مددختم ته
 زړه د په چاره د شاکا د مینځ کوه قتلم ته
 څوک چرد لسے کارکوي په رشتیاکه د یقین شی
 د اخه دروغ نه دی په رشتیاکه د یقین شی
 راشد دروازه د یقین او و هه په ذوره
 چېل یقین د خاص کوه بیا هله له توه نوره
 د لته د یده او د ایسته ګو ټه شمکوره

د ا دھاء حموښه ستا په حق کښې د وسواسه
 هر سړۍ موند لے لو یه بخر ستاد لاسه ده
 ته د زنډکا بادې حکومت د ستامد ام وي تل
 سوره د رحمت د ستا په بونډ علی الد وام وي تل
 هم د د فیضان حقیر پتا د عاصلام وي تل
 د انسادی شو چوښه د اینیس سو انجاسه د
 هر سړۍ موند لے لو یه بخر ستاد لاسه ده

طح

دروغ نه دی رشتیاکه د یقین شی

تو ردی که سک شنه دی هم که زیدی او که سپین شی
 د اکه په یورنگ شی نو بیا جوړه بر ترا این شی

بناغل حبیب الوجه من صناحبیب ادیب کالوج

سوات

طرح

یوزہ یوازے نہ یمہ پهڈے باند خوشحالہ

نن بارکا د سبردے هر سرگ کھی لہ خیالہ

بوزہ یوازے نہ یمہ پهڈے باند خوشحالہ

ن بیا هنگہ تاریخ دے هنگہ میاست د سمبر

ختلا چہ پر تخت و کو دالی صاحب بھادر

هر چا ته هر سر را ہی خوشحالہ پ نظر

دا زیا ته خوشحالی د پرسی دبل کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پهڈے باند خوشحالہ

خوک چہ د اخلاص پ جامہ پتی شی نو آمین شی

نیخ نہ وی بیا خلقوتہ دیر خوک لکھبین شی

تہ په صدقت د جھازیب د در غلام شد

بیکار لکھ مار غم دھبت د دلا پہ دام شد

خو بہ ٹے بدنام تہ دوفا پہ نوم نیکنام شد

جی په صدق و نیخ چہ در و سانہ د جبین شی

ھلہ بہ بیار و برد رتہ دیار د نہ آئیں شی

خیال کو مہ ہجبور رکا پہ دے معما کما نو

د اتش قص نہ دی کہ دادری ہو بسیار انو

د ایوم عتمہ د مطلب د کہ دلا یار انو

وائی فیضان تاسونہ کہ پوہر پر دورین شی

کو زہ پایہ بڑا، بڑا کو زہ د خود بین شی

فیضان سوات عقی عنہ سید و شریف

داباره دسمبر پکن تاریخ وینم نیکفاله
 یوزکه یوازے نه یمه په دے باند خوشحاله
 آمان دا نقلابه نه ھونب د حکمران وی
 دنیا کن تر خو پورے چه دار مکه د آسمان وی
 هم دا سه د په قام باند مشفق ھونب سلطان وی
 دعا د حبیب داده آخالقة لایز الله
 یوزکه یوازے نه یمه په دے باند خوشحاله

طرح

طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسته جمع
 طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسته جمع
 بن بارلا د سپردے شاه کن اکیناسته جمع
 داباره د سپری یولوی اختردے د او لس

دے جشن تاجپوشی له د و ای صاحب والی
 یوزکه یوازے نه یم چه پر کومه خو شحالی
 د سیال سک چه سیال نه دی هغه کوی سیالی
 محموده هم مسروہ په د درج وینم بد حاده
 یوزکه یوازے نه یمه په دے باند خوشحاله
 د اورخ د خوشحالی ده بن د هر یو مسلمان
 هر چائے کن خوشحالی ده په ھیچا نشته خفگان
 تاریخ د تاجپوشی چردے ھونب د حکمران
 وه چه زبون حال هغه نه کارن بونحاله
 یوزکه یوازے نه یمه په دے باند خوشحاله
 د اورخ د خوشحالی د اهل سو اتو د اقبال
 د بارکه د سپردا که مبارکه د دے کال
 د لا د ای خوشحالی نکه د عید لا په هلال

امیر دے که فقیر دے کوئے هر یو را نظام
پیشوندی جلس دی، دعا کماز کوی قام
خواک چہ بے آرام وہ هنگه و ینم په آ رام
په خوان دا سلطان ادے اعلیٰ کیناسته جمع
طوطيان په کلستان کبن په خند کیناسته جمع
بیکار یکی هر طرف ته دروازے بنی مزدا دارے
هران شی په دو رخ چه مسافر دروی پلارے
دور واپی مسافر خنکه اخترشہ په تلوارے
حبیب واپی کار و اتر په سودا کیناسته جمع
طوطيان په کلستان کبن په خند کیناسته جمع

طرح

هر سوی موند لے لویہ چخه ستاد لاسه دا

هر یو سوی ته گورم چه کوی خند اهوس
د چ پیسے خوشحالی نه په هر ھائی کبن د مجلس
حسد ا د کینه لارن اعدا کیناسته جمع
طوطيان په کلستان کبن په خند اکیناسته جمع
بے حد خوشحالی دا ریاست کبن کور په کور
چه درخ د تاجپوشی دا د ولای صبا غم خور
په ز یا ته خوشحالی لد کته پا خید کا رنجور
آ غوسته خجای خلقوز زیبا کیناسته جمع
طوطيان په کلستان کبن په خند اکیناسته جمع
تول خلق را غونه د خوشحالی شو په میدان
ھایو کوئی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
په هر کلی د سوات کبن په هر ھائی په هر مکان
محفل د خوشحالی کبن یار آشنا کیناسته جمع

دَوْمَ دَالْصَافِ پَهْ مَتَافِي جَهَّا سَرْكَنْدَرِي
 وَصَوْفَ پَهْ دَأوْصَافُو پَهْ مَجْتَالِ پَهْ دَيْرِ دَرْبَنْدَرِي
 تَعْلِيفِ دَدِنْيَا تَوْلَهْ كَرِي دَلَانِدِ كَهْ لَپَاسِرِ دَه
 هَرْ سَرِي مَونَدَلَهْ لَوِيَهْ بَرْخَرْسَتَادَ لَاسِرِ دَه
 حَالِمِ دَوِي حَالِمِ چَهَورِ بَكْبَنِ عَدْلِ الْصَافِ وَي
 صَدْقَ چَهَلَهْ بَدَافِ دَرْشَوْتَهْ حَنْصَافِ وَي
 هَمِ چَهَ جَمِ اوْ كَرِي پَهْ اَقْرَارِ بَانِدِ مَعَافِ وَي
 لَهْ دَلَهْ نَهْ چَهَ خَلَافِ شَيْ بَيَاتِو بَهْ دَدَخَنَاسِه
 هَرْ سَرِي مَونَدَلَهْ لَوِيَهْ بَرْخَرْسَتَادَ لَاسِرِ دَه
 حَاوَنَدِ دَخَرْلَضِيبِ كَهْ زَيَالَهْ دَلَهْ نَهْ بَنَهْ اَقْبَالِ
 كَهْ كَرِي مَظْلُومَهْ دَهْ اَنْصَافِ عَدْلِ خَوْشَحَالِ
 تَصْوِيلَهْ دَلَهْ كَرِدَشِ دَأْنَقْلَابِهِ اوْ سَهْ آَلِ
 دَعَادِ دَمَظْلُومَهْ تَيَّرِ سَخَنَهْ دَأْمَاسِه

حَضُورَهْ مَا يَسْتَلِي بَادَشَاهِي سَتَاسُوكَيَاشَه
 هَرْ سَرِي مَونَدَلَهْ لَوِيَهْ بَرْخَرْسَتَادَ لَاسِرِه
 مَونَدَلَهْ لَوِيَهْ بَنَهْ هَرْ يُوكَسِ لَتَا سَلْطَانَه
 اَحْسَانِ مَالِي جَانِي كَوَلَهْ دَهْ رَهْ كَهْ مَسْلَمَانَه
 بِيا خَاصَكَرِ پَهْ عَاجَزَهْ بَيْهْ بَهْ حَدَّهْ مَهْرَ بَاهَه
 هَمِ دَيْرِ اَحْسَانَوْنَهْ هَمِ جَزَادِ سَمَدَ لَاسِرِ دَه
 هَرْ سَرِي مَونَدَلَهْ لَوِيَهْ بَرْخَرْسَتَادَ لَاسِرِه
 پَهْ مِثَلِ دَحَانِمِ دَحَكَرَا نَهْ سَعَادَتِ دَه
 لَاقِقِ دَهْ دَيْرِ تَحسِينِ دَآخَرِينِ دَحَكَومَتِ دَه
 دَعَدَلِ دَانْصَادِ پَهْ كَلَّي جَهَانِ شَهْرَتِ دَه
 سَتَانِي صَلَهْ هَرْ دَمِيرَهْ اوْ دَقِسْطَاسِرِ دَه
 هَرْ سَرِي مَونَدَلَهْ لَوِيَهْ بَرْخَرْسَتَادَ لَاسِرِه
 هَرْ فَيَصَلَهْ كَهْ پَهْ اَنْصَافِ عَدْلِ پَسِندَهْ بَيْهْ

سوات ته چه خوک راشی پُر حمت در متنین شی
 دروغ نه دی رشتبادی پر رشتبادی دیقین شی
 لارچ یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 زغای عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال ددوئی قبلین دی خفه ظالم بیدین شی
PUKHTONE
 پست اکن مساوات د معتبر او د غمیب د
 حق رسی پ کیبری که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار هر بانه شاپه قام د
 بیا په کومه په وجہ رعیت به تر غمگین شی
 ن په انتظام باز خوشحاله رعیتادے
 نه غواری هیشکله چې بدل د آئین شی

ن باره د سهبر در تا جپو شی ده حکما انه
 دا نیک فال تاریخ د هر یو کس د ینم شا دانه
 دا درج له اخترا که نه ده هر باز
 هر که خوشحالی کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موند له لو یه ب خرستاد لاسه
 د احیب له صدقه خبل مالک ته په سوال کن د
 تل د تضاعف د سالکیری د کال په کال کن د
 بل د نیکناهی غرض د هر زمان په خیال کن د
 د الار د نجا هر مسلمانه بے وسوسه
 هر سری موند له لو یه ب خرستاد لاده

طرح

دروغ نه دی رشتبادی پر رشتبادی دیقین شی

بنا غل امیر حیدر صنابونی

ریاست سوا

طرح ما

بوره یواز نه یمه په د باند خوشحاله

بوره یواز نه یمه په د باند خوشحاله

دباره دسمبر دخداي حفظ طکي دزاو

بوره یواز نه یمه خوشحاله قول جهاد

سوات په بنکلي زمکه جهان زيب چه حکمان د

منځي دا ئي سند ر چه دا خنک آمن آ مان د

مولى د په بنادئ لوي دا کال تربله کا له

بوره یواز نه یمه په د باند خوشحاله

مولى د په بنادئ سر لوي دوالى ذات

ذات د ده خوشحاله وي خوشحاله

رحمت په هغه چاوی چه مطیع د حکمان وي
د شاه نه چه خلاف شی هغه در دشیاطین شی

د غلو شوکمار و نشته مسافر س خطر

نه فکر لوی غم که په صمرا س په باين شی

حبيب وائي نضيبي د دالي عمر د فوح شی

د قاسم د داد عادر د فرشتو د بآمين شی

حبيب حبيب

گالوچ سوات

اوارے دو توحید دے اور پریلے برابر
حدای رسول نہ درست و هنر او کری مقرر
درست دے با غیر پورے تله امیر توحید
بلل نہ کمل و یلوچہ به ته راحے صبا له
پوزہ یوازے نہ میر پہ دے باندی خوشحاله

PUKHTONE

طرح ۲

لوطیان پہ کلستان کبن پر خند اکیناسٹه جمع

عفل کبن خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناسٹه جمع
لوطیان پہ کلستان کبن پہ خند اکیناسٹه جمع
لیان پہ کلستان کبن دکلو نون نند ارے کری
کخاندی خوشحالی کی خوک دھپل جوش نعمی کری
کلوا خلی پرے خنکے دوارہ سے کری

پہ عدل پہ انصاف کبن شاہ آغستی دی صفات
قدم نقش قدم نے هر پوچک دے دکماله
پوزہ یوازے نہ میر پہ دے باندی خوشحاله
قدم نقش قدم نے رو یہ دہ د اسلام
اسلام هنر اسلام وی چہ نے درست خیری انجام
انجام دنیک خویونو پہ والی کبن دی تمام
د ملک او دملت خبر نردا تے حماله
پوزہ یوازے نہ میر پہ دے باندی خوشحاله
د ملک او دملت پہ محبت کبن وی غر قاب
د خوار و غر یباو پہ خدمت کبن وی غر قاب
قانون نے شریعت د شریعت کبن وی غر قاب
آوازے د توحید د اوریلے د بلا له
پوزہ یوازے نہ میر پہ دے باندی خوشحاله

دَوَالِي بِه مُسَاوِي نَهْ وَى خَوْكَ بَل
 جَلْوَسَ كَبْنَ دَبَنَادِيْ حَوْنَيْ دَادَكَيْنَا جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ پَهْ خَنْدَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 كَبْنَ خَوَافِه خَوَا آشَنَا كَوَى مَذْ كُور
 دَهْ دَخَشَحَالِيْ نَهْ مَعْلُومَيْ بَعْضَهْ دَهْ
 اَبَارَهْ دَسَهْرَدَ سَالَكَيْرَيْ كَيْرَيْ دَسَتَورَ

PUK.NET
 بَيْدَانَ كَبْنَ هَجَلْسِيَانَ پَهْ رَضَنَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ پَهْ خَنْدَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 كَبْنَ خَوَافِه خَوَادِيْ دَيْوَبَلَ نَهْ تَپَوْ سُوْ نَهْ
 هَقَ كَبْنَ دَوَالِيْ عَوَادِيْ دُعَاءْ تَوَلَّ أَوْ لَسُونَهْ
 حَلَوْقَ كَيْرَيْ دَخَلَ تَواَنَهْ خَيْرَأَوَهْ نَهْ جَلْسَوْ نَهْ
 يَارَانَ دَهْ اَمِيرَحَيدَرَلَاسَ پَهْ دَعَنَكَيْنَا جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ پَهْ خَنْدَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ

ذَاغَانَ پَهْ تَيْخَتَلَارَهْ پَهْ بَيْدَانَ يَا كَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ پَهْ خَنْدَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ چَهْ صَبَارِشِيْ خَوَشَحَالِيْ كَوَى
 چَهْ بَادَ صَبَارِاشِيْ پَانِهْ خَانِدِيْ قَوَالِيْ كَوَى
 نَهْ لَهْ دَزِنَدَ بَادَ كَوَى زَنَدَ بَادَ چَهْ دَهْ وَالِيْ كَوَى
 خَوَشَحَالِه تَامَ قَوَمَ پَهْ مَرْجَبَا كَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ

PUK.NET
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ پَهْ خَنْدَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ مَصْلِحَتَ كَوَى دَعَيْشَ
 هَرَيْوَ پَهْ خَيْلَهْ ثَ بَهْ اَشَارَتَ كَوَى دَعَيْشَ
 دَنِيَا كَبْنَ بَهْ دَنِيَا خَلَقَ صَفَتَ كَوَى دَعَيْشَ
 تَوَلَّ قَوَمَ حَخَانِه دَرَهَنَا كَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبْنَ پَهْ خَنْدَكَيْنَا سَتَهْ جَمْعَ
 حَخَلَ كَبْنَ خَوَا پَهْ خَوَا آشَنَا كَوَى خَنَدَلَ
 حَخَلَ كَبْنَ چَهْ خَنْدَكَوَى هَمَ دَا كَوَى كَتَلَ

ا خِر کا د فکر پورتہ ستاد و صفت د کا
 ند کا باد نعر کا هم هر یوں رتہ ستاد و صفت د کا
 عدل کرے انصاف کو د استاد احساس د
 هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د
 عدل کرے انصاف کو نہ چر ته ظلمونہ شتہ
 بہ ترقی سک د اس نور قو مونہ شتہ
 بنسکل پہ اخبار انوکن لیک د حق شناد
 هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د
 درست پہ اخبار انوکن لیک جہاز بیا یہ ته
 حکم مهر بانہ پہ عاجزو عز بارے ته
 تیز کا رسائی د عقل ستاچہ د الماس د کا
 هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د کا
 د رسائی د عقل ستا پہ سیاست کنن د کا
 د اسلام لہ بنہ فائدہ ستا حکومت کنن د کا

طرح ۳

هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د

هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د کا
 د ا خبر کا هم هر چا و بنسکل دھپل قیاس د
 هر سری موند لے لو یہ برحہ پہ خدمت کنن د
 هر یوہ صیقه د شرافت پہ صداقت کنن د
 ما هم او رید داوینا د عوام النا سر د
 هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د
 ما هم او رید لی چد قوم حاٹ خادم کنن د
 ته خدمت د قوم کرے ، نہ چہ حاٹ حاکم کنن د
 تل د ا فقر کا د فکر پورتہ د وسوا سر د
 هر سری موند لے لو یہ برحہ ستاد لاس د کا

هار ب ناجا تر که چه بدل کوئی کنم کار دے
 دشتبایه خنکه پت شی یوسو که نکه چین شی
 دروغ نه دی دشتبایادی په رشتبایکه دیقین شی
 شیا چه پتی دا پتول گناه عظیم دے
 سوات ولی ته خپل اسْتاد ده خو کوئه تعییم دے
 دا و دند دا انصاف منصف مراجح عقل سلیم دے
 هم دا سه لوز قومو نوله اما د جو راه آمن شی
 دروغ نه دی دشتبایادی په رشتبایکه دیقین شی
 هم دا سه لوز قومو نوله د شی امام بنکاره
 هبرت ب شجاعت کن د آخسته نام بنکاره
 پاکن گوت په گوت با نه چه شی اسلام بنکاره
 بیدار شی هغه قوم چه با شلی نیک حسین شی
 دروغ نه دی دشتبایادی په رشتبایکه دیقین شی

درک د چغل خورشی چغل دینا خاسته
 هر سری موند لے لویه ب رحم ستاد لاسه
 درک د چغل خورشی د چغل ویعا اثر نه کرو
 بل طرف ته کوچ به هیچ ۱ امیر حیدر نه کرو
 دا م علیضه په د سبز د التما سه ده
 هر سری موند لے لویه ب رحم ستاد لاسه
 طرح د

دروغ نه دی دشتبایادی په رشتبایکه دیقین شی
 دروغ نه دی دشتبایادی په رشتبایکه دیقین شی
 لال نشی پتهید لے که ب ای و زیر زمین شی
 دروغ نه دی دشتبایادی په رشتبایکه دیقین پکار دے
 دیقین د مسامان د پاره بند بستک کرد دار دے

په غیرَد شریعت نه که قائم بل یو آین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی
 غیرَد شریعت نه ریاست کن دستور داشته
 سور داد نادانو دا ناوه فصور داشته
 بنا کم دهانه ماهه دے کن صور داشته
 شاعر امیر حیدر دموی نه کوی چگین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بیدار شی هغه فوم چه بند خویه بُل حکمران و
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب همراهان و
 هنوز مکه او غرو نه کانزی لوته مکستان و
 په چا باز د نظر چه د چل رب العلیین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی
 په چا باز د نظر چه وی دا بهمه عادل و
 هنوز ته مرتبه دخواهلا و هم حاصل و
 د سوات والی پشان خذای خبر چه خوک عاقل و
 په باره د سبیر کن چهابه مضا مین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی
 په باره د سبیر کن کور په کور باز د بنا دی
 د شمن د بُل ذلیل شی چه په ذره بُل ناسوئ و
 آزاد خود غم زوند د بُل بهم د آزاد دی و

نختر په نورانی غنیک کن ضیار او رضیالله
 نشن له مستیو دکے دصیار او رضیالله
 بروند بیر دواړه له مرانه فر بانیږي
 بادی له خوشحالی نه په جامو کن هر ځایږي
 هر دوس د پښتنو د غورې یک پښتو نخوا له
 رضوان زیر ورکړئ هسې رنگ د دنیاله
 د روند د بنادی د کړئ لومړن هر چاله
 صیرت هم اراده د مشیت ته د وچاله
 هم پښتون آدم نه مخلافت سپارے کېږي
 جواده د هیواد چه د بنادی په تاں ز نکېږي
 خیر چه چا خبر کړه د هسې رنگ احواله
 د پوئی یم په د پوئی یم و جو بیار اشلو خلاله
 کمال د پښتنو د زینیدونکه له زواله
 کمال هسے کمال چه تکمیل موی له کماله

بناغلہ ایاز صاحب د کراچی نه

طرح مل

یوز کا یواز نه میه په ده باند خوشحاله

پرون "د پښتنو" نه په خندا را غلو صبالة

زیر د بنادی ګوند هد هد را وړو سبالة

غرد سليمان د نکه غږی ولاړ صد الله
پیغله د آیلم بیا جوړ کشوده کن الله

بحت او تخت او تاج د حملی توب ځنډه ذا ریږي

که ناز د پښتو نخوا باند نادی ناز یېږي

تقدیر په ګل اس د اوتد بیرو لاړ پر کاله

فطرت په سه منکلو کن ضیار او رضیالله

غَارَىٰ چه تا نه گورم ننگیالی م را یاد دیری
 جهان زیبہ اتا نه گورم ابد الی م را یاد دیری
 مبارک دشہ دا جشن آپہ سیالوکن بے لیا
 یوز کا یوازے نہ یہ پہ کا باز خوشحاله
 پسنتو پہ کلما سرچہ رے واک دراعلو تاله
 بنادی بہ و نہ کری چہ پنجلہ شو واکوالد
 والک پسنتا نہ پہ هر وطن کن حوشحالی بری

(میاز کراچی)

ساغل عبد الملاک صنا فرگی تند و داک سوات

طرح مل

رکا یوازے نہ یہ پہ کا باز خوشحاله
 پروچا فیض مومند لے دیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دو ر باممالہ
 سو ات دا کہ بونیر د دوار خلاص شو د جمالہ
 سوال ستاد عروج کوی هر ٹوک د د الجلالہ
 یوز کا یوازے نہ یہ پہ کا باز خوشحاله
 در د رحمتے قائم لہ گورے لارے صاف
 در ظلم د ورک کوہ فرشته چہ د ا نصاف

طرح

لوطیان په گلستان کښ په خند اکیناسته جمع

لوطیان په گلستان کښ په خند اکیناسته جمع

پنرت چه دخوان ور پکن او کوہ قلع قع

ا، شن د بھار په بنه موسم شه گلستان

د حم زیات شه غوهو او سپر دلو ھان

هر کل شه په خند اچه پسربی او کوہ اعلان

ببل هم نغمز شه دو صاد کل په طمع

لوطیان په گلستان کښ په خند اکیناسته جمع

ا، هان د باغ لاره، مهر با ن، شته خا و ند

سیاد درک شه ظالم نفع غریبی خوند په خوند

ستی کوی خوشحاله دی پرند چرند په ژوند

هر قد ۳ چه اخله مکمل وي، نه کړے لا

ورا ند هرسوا استاپه اقبال شه د ځپل سیاله

یوزه یوارے نه یمه په ڈ با ند خوشحاله

لو ټه، که جو رکا ده، که خت ده که مکروه

کل ده که بنهر ده که سمه ده که غرد

هر ھای غوریده ستاد عدل بنې خادرد

نشته منزه هغه بیزو و ته لیواله

یوزه یوارے نه یمه په ڈ با ند خوشحاله

رشه وي، که او کرې پکن هر څوک خي مرکوي

برک ترهه نشته چپل چپل مشغلا کوي

امن او آمان دا، فکری نه څوک محکم کوي

قام د سوا د علم په دولت شه مالا ماله

یوزه یوارے نه یمه په ڈ با ند خوشحاله

طرح ۳

هر سری موند لے لویه بُرخه ستاد لاسه ده

هر سری موند لے لویه بُرخه ستاد لاسه ده
اصل اُحَمَانَد، بلکه دادِ عامُ الناسه ده

هل موند لے چاند ده؟ سحر و مرثوک دی؟ وايد

په ضیر او مظلوم دی کوئ چائی؟ خاید

کوت اوکور حال احوال، نه چه دورایه
وزر دالصاد تیره زیاته دالماسه ده

هر سری موند لے لویه بُرخه ستاد لاسه ده

کرد اکبر د سواد پتا باندرو بنانه شده

بنان اوچت ده ده رچه ده رچه ده رچه ده

اقبال د چاده چه حفظ ده خزانه شده

که لوی دی که وارلا دی هرچا بیاموند لمفع

وطوطيان په کلستان کن په خند اکیناسته جمع
عجیبه تما شه ده سوات کنن صبا اخترد

د او رح د سعادت ده بنگل ده بختور ده

وطن ہول چراغان ده چکه باره دسپرد

رندا د قمهود ده هرچائی بله ده هم شمع

وطوطيان په کلستان کن په خند اکیناسته جمع

راضی دی د غازی نه په بنه شان سک قومو

په دکر جهان زیب بازد او باسی تل شکر ده

فرکری یواز نه هر یو منصف و اینی حالونا

فیضیا به په فیض سک هرثوک دی دشته منع

وطوطيان په کلستان کن په خند اکیناسته جمع

طرح

دروغ نه دی رشیادی په رشیا که دیقین شی

بیو با غدے پکن تل چه وی بھار
اڑا در پکن کو جی بکلان کوی چغا بر
تیه ده د جنت آمن آمان پکن بسیار
مان خ خبردار دزمائے دے په اسرار
جنت به واپس سوانہ که جنت په سرین شی
دروغ نه دی رشیادی په رشیا که دیقین شی
ده د جنت زیب وزینت لری بے شا نه
کلرت پکن جور کوی مناظر دی لا بیا نه
میل، غوتی پانزه هم ناج کوی دھاند
اهار د طاڑا نو اور یئٹ شی د هر خواند

د اکمال د د چم منکول پرستالیاسه د

هر سری موند لے لویہ بیخ استاد لاسه د

ن د قام د پاره دلتہ هر چائی اسکو لو نه د
نو د ترقی هم ستاد و راند اسکیمونه د
هر خواه موجود ستاد تعمیر بنیه مثال لو نم د
دے د احقيقت، همه خبرک نه د قیاسه د کا

هر سری موند لویہ بیخ استاد لاسه د

لاس په نام ولار فکری دعاوستاد اقبال کوی
هز د دستاخاصل شی په دارین کن دغد سوال کوی
ته چه رهبری کوئے تفصیل نئے د اجمال کوی
تاکویا آغشے چشم خونه د الیاسه د
هر سری موند لے لویہ بیخ استاد لاسه د

فرالشعراء جنابنا بناغل شیخ محمد خا
صاحب مینوش تولاندی (صوابی)

طرح مک

روغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی

PUKHT.NET
 هزار مخلاد شمن که بے باکه نکته چین شی
 ملال چه دخودی چرے کمال سکرین شی
 همال د فاهری د هله ستور د جین شی
 د وخت په کوتاه کښ د سیمان هغه نکین شی
 به تخت د حکومت باند فائز په بشة نمکین شی
 روغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی

احوال او کوره راشې په حال دره تسکین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی
 نظیر د جنت بسکارا سواد مکه نا مدار
 طوطیان پکن چغار کوی بے خوفه له آ زار
 دادوگه بختور د، دی هر چوک شکر کندا ر
 خزان د مولی دور لری د د چمن - کلزار
 په آمن د آ فالو د د هر یو مکین شی
 صد شکر د اکبر د چه په آمن کښ ادقان بیو
 د فقط کش مکسته بچ د هر قسم غوبل بیو
 اقبال د جهه از بیدے منظم او مددل بیو
 د علم په زیور سه فکری! بند مکمل
 حافظ د غازی حمونب الله العلیین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاکه دیقین شی
 (عبدالعالیک فکری، تندوراک سوای)

هان دَ نصُورِ کبن نے تفسیر دَ زندگی دے
هاتھ سراپا دینه تو قیر دَ زندگی دے
و فراست کبن نے تد بیدار دَ زندگی دے
نظام په حکمی دنبہ سیر سر سنکین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
هار د مینوش کبن که د اطوق نے د خدمت دے
پلاس کبن د قلم د مقدر وجود کتاب د
دزوند په سمندر کبن د آسمان فقط حباب د
په سترگو د مومن کبن د ادزک جهنا سراب د
ددا او د حق مینے کبن د یونے غوند حباب د
اوچت شی دا حباب چرچه دروح نے د شاهین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

شیر محمد طبوش تورلاندی، صوابی

یقین چه د حکم شه نو هوست تر نه جو
چه پاک د شد هوست نو حکومت ترین جو
چه نیک د بصیر شه، عدالت ترینه جو
که دروغ د وک سیرت نو شجاعت ترینه جو
په ذات د جهازیب کبن به داخل درته آین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
پلک د مقدار وجود کتاب د
دزوند په سمندر کبن د آسمان فقط حباب د
په سترگو د مومن کبن د ادزک جهنا سراب د
ددا او د حق مینے کبن د یونے غوند حباب د
اوچت شی دا حباب چرچه دروح نے د شاهین شی
دروغ نه دی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
د سوات د الی کارواڑا تغیر د زندگی د

مُراجِع د ترقی چه د د ذات په فخ نئے بیاموند
کلی هر نفر لکه سور ما جو بز د حیا له
عن ت د که عظمت که د دولت د جهازیب
راحت د مسّت نئے وصولا تاکه د اقباله
اور د خوک وطن نه که غوک کید خنکه واي
الرشہ په دولت د خپل وطن د لایزا له
په در کبن د خالق به د نشتروی د عادا تل
آشنا کره مو بز د خوک وطن د ننک د لوی کماله

طرح ۲

لو طیان په مکلستان کبن په خندا کینا سته جمع
نو په نیمه شبہ کبن جهازیب بلہ کوہ شمع
لو طیان په مکلستان کبن په خندا کینا سته جمع

پساغل احمد جاصنا نشت علیکرا سوا

طرح ۱

یوز کا یواز نه نیمہ په دے باند خوشحاله

دلشاد کر جی آزاد شہر نفر چه د جنحاله
یوز کا یواز نه نیمہ په دے باند خوشحاله
خوشحاله ہول وطن درب په د کوم عظیم د
په د گور جهازیب کبن چه مو بز خوشلو دسیا
شکر بیا پت شکر چہ پکرسته له د ذات شد
معراج د ترقی جو بز د ضیباد د والجلاء
پسنتو نہ راشہ کور ستاوطن خرنگ جنت د
و اور کا در تم واي د کھر مکل ز باد حماله

اُوچت د کوکه خوگ راگ پس شوئ شونوبتون
 مائیل شوک د هر ملک د هر وطن نه و نه سمع
 ذا غان که خاپیک و دروان کل شو نامه ا
 درناد جهان زیب کوکله دوار و قلع فتح
 خوگ وطن جهونبز به د جنت نه یوه ساب شی
 د در د لایزال نه د نشت رشود اس طبع

طبع مک

هر سری مومن لويه برحه ستاد لاس
 فیضاد کم ستاد چه ن پس جهونبز لیسا سده
 هر سری مومن لويه برحه ستاد لاسه ک
 سیوت د فرشتو نه فیض د نم نه ۳ آ قا
 حسین چهره د در کوئ لایزال عجب د ناس

سوات د کوکه خود فیمت چه د اصلاح کوئ
 سکندا موبزد که تو لته ذی باله یخ حواس ده
 وطن د پس بنتو چه په د شتیا سره جنت کوکه تا
 د حال ژبه کو یا د هر چمن پرے د احساد د
 شاد پس بنتو د وطن زیبه اجهان زیبه
 سلاده حباد په کو دار د چپورا سده
 طوطیان له د چنایه د تل ستادی په نغوسه
 منوس ز باد د زاغ ده چه خرو ملد کسپاسه که
 دام نه پس بنتون در ته قابل چه په احسانه شه
 بکامنیا نه شی ثابت جهونبز د قیاس ده
 اے جهونبز سلطانه مبارک بیا مبارک د شه
 دیناد نشت رداد که سکندا لرق طاسه ده

ساغل مولوی ضیاء الحق صنا

علیک رامہ سوا

طرح نا

وزرا یوازے نہ یہ پہ د باند خوشحاله

بونب تل حکمران او سے اٹے شاہ بلند اقبالہ

مشک د بھر مند کو لے خپل جو اولہ نوالہ

توں ستاد عائی کوئی کہو ک توی د کھو رسا

بوزرا یوازے نہ یہ پہ د باند خوشحاله

بوبے پھر ٹھائی ہو بند پارہ مدرسے کوئے

خولہ دھر سپری د علمونو ہم سے کوئے

معور د کوہ کل واڑ دھڑا و د کماں

بوزرا یوازے نہ یہ پہ د باند خوشحاله

طرح نا

دروغ نہ دیار شتیادی پہ رشتیا کد دیقین

پستون بخوارشی خنگہ چہ بادشاہ دا آمین شی

دروغ نہ دیار شتیادی پہ رشتیا کد دیقین شی

نہیم ریا کار بچان نہ خوبیں ریا کارشی بل

خای د دیا کار بہ پہ آخ کبھی نخت ترین

کید ل پ قد حماد سوات پہ زین کبھی تھے

گورہ کائینات چہ حکم وطن ہما آئین شی

دے د دم قد د عالیجاہ بلند نہ جھوپ

زیات بہ لہ د حالد استقبال جھوپ رنگیں

آبادلوے خاوند حکمران جھوپ د سوات

پہ سوال د نشتر لہ فرشتو نہم آمین شی

احمد جا نشتر سکنہ علیک رامہ سوا

قدرت درب موجود زمکن آسمان وی
سوات په سازمین کېن جهه ازیب د حکمران وی
اسوال چو نېر قلوب کې پېچل فضل ذوالجلاله
یوزکه یوازئه نه یمه په ڈاندِ خوشحاله
پاک رب د مُحَمَّد په عمرِ فوح که نیک خصاله
ضیاء الحق دے ستاغلام حلقة بگوش
کړے له خپل لطف وکړم نه فراموش
د داس خاکساراونه پورش کوہ د عاله
یوزکه یوازئه نه یمه په ڈاندِ خوشحاله
هر خوک د بهار مند کړکله خپل جو اوله نواليه

ضیاء الحق، علیک رامہ سوا

دا هغه افغانان دی چه پیشمرئ شرشلت ده
له رور او له عزیز سرئ بغض و عن اوت ده
بل کار به له دوی نه وکړي له جنګ او له جدل له
یوزکه یوازئه نه یمه په ڈاندِ خوشحاله
او س ناست دی په آرام سرکوی عیش و عش
پیدا ٿئ پوله بل سرکردے انس او مُحب
تول ستاشکر کنار دی خلاص د ظلم د جنگاله
یوزکه یوازئه نه یمه په دے باندِ خوشحاله
جاری په هر مقام باندِ ستا بحر د کرم
نن ستا په اهتمام سرک تول سوا با غیر ارم د
پاک رب د مُحَمَّد په عمرِ فوح که نیک خصاله
یوزکه یوازئه نه یمه په ڈاندِ خوشحاله
پونېتل حکمران او سه آشا بلند اقباله

روزِ عجورِ دَقْوَمَ دَرْقَى دَ يَرَ بَهْ حَجَتْ
 دَيْ دَيْ تَرْيَنَهْ حَكَهْ دَرَبَ بَهْ دَغَهْ نَيْكَ خَصَّتْ
 جَلَالَ كَمَالَ بَهْ حَكَهْ دَرَبَ نَهْ بَهْ مَثَالَهْ
 يُوزَهْ يَوَازَهْ نَهْ يَهْ بَهْ دَيْ بَانِدِ خَوْشَحَالَهْ
 قَائِلَ حُونَبَدَ سَوَادَيْ جَهَانَ زَيْبَ بَهْ زَيْرَهْ سَلِيمَ
 دَلَدَهْ نَيْكَ كَارَدَهْ بَلَارِيبَ بَهْ زَيْرَهْ حَلِيمَ
 بَولَ دَعَامَ النَّاسَ دَيْ شَرَافَتَ لَرَى عَمِيمَ
PUKHTONET
 صَدَ آهَزَينَ بَتَاشَهَ آدَهَى سَتَابَهَ اَفَعَالَهْ
 يُوزَهْ يَوَازَهْ نَهْ يَهْ بَهْ دَيْ بَانِدِ خَوْشَحَالَهْ
 دَيْ بَهْ بَهْ شَهَ تَارِيخَ هَمَ دَكَلَ سَوَا سَتَابَهَ دَدَرَانَ
 قَائِلَ سَتَادَ اَسْتَادَ حَكَهْ هَرَشُوكَ دَيْ جَهَانَ
 دَرَاصَلَ بَجَاهِدَ بَهْ دَيْلَهْ مَذَهَبَ دَ كَوَهَهَ رَوْبَنَانَ
 قَائِدَ لَهَقَبَ دَسَّتَهَ اَصَدَهَهَ دَظَمَ بَهْ بَهْ مَثَالَهْ
 يُوزَهْ يَوَازَهْ نَهْ يَهْ بَهْ دَيْ بَانِدِ خَوْشَحَالَهْ

بَسَاغَلَ جَنَاسُلَطَانِ حَمَرَضَهَ مِنْكَوَرَهَ

طَرَحْ مَدَ

يُوزَهْ يَوَازَهْ نَهْ يَهْ بَهْ دَيْ بَانِدِ خَوْشَحَالَهْ

دَلُوقَ رَحْمَتَ دَرَبَ دَيْ جَهَاهِيَرَهْ بَهْ مَثَالَهْ

يُوزَهْ يَوَازَهْ نَهْ يَهْ بَهْ دَيْ بَانِدِ خَوْشَحَالَهْ

دَيْ بَهْ كَبَنَ دَهَرَ قَوْمَ دَأَنْتَظَامَ شَتَهَ ۱

هَيْخَهْ أَمَمَنَ حَمَكَنَ نَهْ دَيْ بَهْ أَمِيرَهَهَ بَهْ بَهْ سَارَهَ

دَإَشَادَ بَلَكَهَ عَدَمَ دَيْ چَهَهَ آمِينَ وَهَيَ دَهَرَهَ

رَحْمَتَ خَوْيَهَهَ فَرَشَتَهَهَ حَمُونَبَدَهَهَ دَلَيَ دَبَهَهَ مَثَالَهْ

يُوزَهْ يَوَازَهْ نَهْ يَهْ بَهْ دَيْ بَانِدِ خَوْشَحَالَهْ

بَهْ لَوَّهَهَ بَهْ رَيَاتَلَ دَحَيلَ قَوْمَ كَوَهَهَ مَخَلَهَ

طرح ۲

لوطیان په مکلستان کېن په خند ایکنا استر جمع

۱۰ باره د سبرد یو نسیم د تو بھار

لوطیان په مکلستان کېن په خند ایکنا استر جمع

۱۱ د سبرد پنځم کاں جموں بند د عیش

۱۲ ان چور د رحمت د لاتار ینه جموں بند کېش

۱۳ شنل لا کواکب د دا اقبال سمو خپله مو یش

۱۴ د استور د رحمت د بھار زیبا د هر دیار

۱۵ رندا پرسوا بونیرد کل بھاندې د په طمع

۱۶ ۱۷ جهان زیبارب په سادل باندی کړو شن

۱۸ ۱۹ د ظالم لایه من په سوات شروع د فجر

۲۰ د رخخور د قوم د تل ظالم ته کوئی قهر

۲۱ سوات یو مکلستان دے نه هم مکل او غم شر

داد رس د هر مظلوم د تسا یه د هر شر

نه سور د رحمت نه ته رب عرب د هر بشتر

د میل تو آپشت د پناه د شتیبا یه ب مثاله

یورک یه از نه یه په د باندی خوشتابه

در اصل ته د خند ایه نه پرستار د ییر په خلو

ستا یک مکل د هر مو من په زړه چور شو ش مو

د هر مفسد د زړک نه حسد د ورشه ستا په چو

ن سوا د اړامان شه په آرام د ب مثاله

د ګاو رب ته مد ام کومه ز که مرزا سلطان

آمان د دزادال کړی رب د عدل د امیزان

قايم د په جهان وی د اقبال ستور رو بنان

فصیحه ملیعه بشر جموں بند د الی د ب مثاله

یورک یه از نه یه په د باندی خوشحاله

وَالَّتَّهُ بِرَدْكَا لَدَرْبِ غَفَارِ كَوَهِ اَيْ سَلْطَان
 كَلَّ مُخْلوقَ دَهْمِ رَنْهَا زَيْبِ دَجَهَان
 تَرْقَى عَرْدَجِ دَسَوَاتِ دَآسَمَان
 اَنْهُ دَعَالَتِ رَبِّهِ جَارِي لَوَّهِ بِهِ جَارِ
 وَبَنَانَهُ بِرَهْ كَلَّ سَوَادِ ذَرَهْ كَخَالِي لَرَهْ دَغَنَه
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبَنَ پَهْ خَنْدَلَكَبَنَاسَتَهْ جَمَعَ

PUKHTONET

طَرَحِ ۲۳

سَرِيْهُونَدِ لَوَيْهِ بَخَهِ ستَادَلَاسَه
 دَصَبَائِيْ شَوَهِ چَهِ رَنْهَا دِيْعَامُ خَاصَه
 سَرِيْهُونَدِ لَوَيْهِ بَخَهِ ستَادَلَاسَه
 رَحْمَتِ لَهِ تَافِيْضِ رِسَى هَسْ جَا وَتَه
 رَحْمَتِ لَهِ چَهِ جَارِي شَوَهِ هَرْ حَوا وَتَه

دَاهْنَ فَوْشَتَهِ دَهْ دَرْحَمَتِ دَرْبِ غَفَار
 دَاسَوَادَارِ الامَانَ دَهْ بِهِ رَشْتِيَاسَهْ بِهِ غَمَه
 دَقَمَ دَمَلَكَ دَپَارِهِ شَبِ وَرَوْزَهِ كَوَى هَنَتِ
 هَمْ خَوبِ اوْهَمْ خَورَكَ لَهْ دَهْ دَقَمَ بِهِ هَجَبَتِ
 عَاشَقَ دَجَهَانَ زَيْبَادِ مَعْشَوَ قَهْ خَلَ رَعَيَتِ
 دَرَاصَلِ مَجَاهِدَهْ دَهْ، رَدَبَدَعَتِ، شَوَسَهْ لَارِ
 دَعَاءِ دَعَامِ دَخَادَرَهِ جَارِ دَهْ فَمَهَا
 مَلِيجَ دَهْ فَصِيهِ دَجَهَانَ زَيْبَادِ دَهْ بَشَرِ
 نَاهِنَهْ دَهْ قَبِيَهِ دَهْ دَلِ صَفَادَهْ بِهِ عَنْصَرِ
 رَوْبَنَانَ بِرَهْ كَلَّ جَهَانَ دَهْ مَعْطَرَ دَهْ مَنَورَ
 آنَّقَشُ فِي الْحَجَرِ لَهْ بِهِ دَنِيَا جَوَهَرَ بَادَهَارِ
 مَقْبُولِ دَعَامِ دَخَادَهْ مَشَهُودَهْ تَوَلِ عَجَمَه
 طَوْطِيَانَ پَهْ كَلْسَتَانَ كَبَنَ پَهْ خَنْدَلَكَبَنَاسَتَهْ جَمَعَ

تل ته مسادات ده مُسلم که وئے د همان سکا
 نشته عدالت کېن تفاوت زیده بالا سرا
 که رب نظر د مرحمت کوی لد تا سره
 ته مشعل د ستوانی رنگ اپنے ستاد لاسه
 هر سرچ موندلے لویہ بدخه ستاد لاسه
 باره د سبزه دا پنځمه سالکره د ستا
 هر سپه سردار ده استقلال د خپل ملک د جا
 بخت د بار آور شه با جهار زیبه بشتے تا بعد د ماہ
 نل کوی دخادر سلطنه سچل چه نه د لاسه
 هر سرچ موندلے لویہ بدخه ستاد رشه

طرح

دروغ نه دی دشتیادی پر دشتیا که د یقین شی

زیب د کل جهان شویه ذریرو نه بالا د ته
 ابر د چکار یه غنچه زمکه ستاد لاسه
 هر سرچ موندلے لویہ بدخه ستاد لاسه
 ته باد نسیم یه چه مدام بھار د کلو یه
 خه بنه منقسم یه چه مدام سهار د کلو یه
 خه بنه منظم یه چه مدام معمار د دلو یه
 هر پیشون شفرا تبه موندلے ستاد لاسه
 هر سرچ موندلے لویہ بدخه ستاد لاسه
 ته حوشبو یه کل یه زیب د باع او د جهان یه ته
 ته زیب د دربل یه سیال د نیشته عایشان یه ته
 ته قدر شناس یه قدر صند کا قدر دان یه ته
 تل شفوه سخا په مظلوما ستاد لاسه
 هر سرچ موندلے لویہ بدخه ستاد لاسه

معمار دَچل قو ۲ پیشنه ڻان و چن که بنبه بیدار شد
 تعلیم صحت، تنظیم شه ستانضیب شکر گذار شد
 دالوئی عخوار هم در دستاد اوالي ۲ که یقین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیاد که یقین شی
 حفظان بچاو دَچل عنزت دولت که دِمطلب وی
 هم در شد د سدار زیب دجهنم که دِمطلب وی
 دیوکا د چل قسمت ده، دیر احتیاط که دِمطلب وی
 ڻان یوئی په سود در زیکه په ایما که یقین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیاد که یقین شی
 گمنام دے ته اے سوارة تل د غیرو وسے غلام
 ظلمونه، بد عتوونه، وران رسمونه ہول د فاتم
 مالک د شریعت د سیاست شو لے نینکنا ۳
 مشکور به د احساد چل دالي شی که یقین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیاد که یقین شی

تل ذیب ستاد جهاد، جهازیب که دیقین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیاد که دیقین شی
 اے سوارة، ته صد ۲ دُر شهوار ستاجهازیب دے
 حفظ د امامت ساتر درب نه ستاد ازیب دے
 تل خیال نے توکال ساتر زوال نے ستاهر عیب دے
 کمال نے ستائمال ۲ دا کلام که دیقین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیاد که دیقین شی
 اے سوارة، ته تاراج د تل د غیره و په آماج
 بے سر س پست تباہ بر باد لکه د جا ج
 صد شکردے مالک شو دَچل قوم د ملک د طاج
 سامان هم د عوج کمال به ستاجوہ بالیقین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیاد که دیقین شی
 ستاد رانه شیرازه وکا، مکمله شوہ هبپیار شد

دنیا ستا تما شکر و ه ستاد عقل په نظام
 تل هوش عقل سليم سا نه د خبل ملک په دوا م
 هلال انگشت ما شو د عروج په هر يو بام
 تل زيب ستاد جهاد جهاز سا که د يقين شي
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاد که د يقين شي
 ما هر د سیاست د جوهر رستم د زمانه
 قايد حونجد د سواد يو ياد کار د زمانه
 قاسم فاتح د سواد د بد عتاد زمانه
 زوند فرم آبدی شه زب د سواده د يقين شي
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاد که د يقين شي
 دراصل خیرالناس د داشار حونجد د فرم
 رحمت د الله حونجد پاره د هول فرم
 بشر درب په فضل د غبني رحمت د فرم

ما هر د سیاست عقل سليم که د يقين شي
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاد که د يقين شي
 در شب و روز کوشش جاري د ستاد ترقی
 ته خره چه ستاد لادله جوړه بُنيا د د کاميابي
 د ټولو نه ورسته د اوس شوډه را نه په سیالي
 اے سواته خوش قسمته په خلاين که د يقين شي
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاد که د يقين شي
 مازا سلطان به تل درب په درکوي دا سوال
 عنتر ژوند دن مدام ورکړي د خضر په مثال
 د اندر د د قسمت د سواساني تل د زدال
 تل زيب د جهاز په جهاز زب که د يقين شي
 دروغ نه دی رشیادی په رشیاد که د يقين شي

سلطان محمد، منکور لا، سوات

هُمّت دَ جهان زیب چه کوہ دَ عدل چیو کا بله
 پسندنہ دَ خپل قام نہ ہے دَ هر تکیف کولہ
 فالد کا دَ رعیت بھے هر وخت لکھو لہ
 مدّم میوہ دَ رحم نے پہ ہر مقام کر لہ
 اُس واپیں ہوں قومونہ چہ پہ شاد آفرینشی
 دروغ نہ دی رشیادی پہ رشیاکہ دیقینشی
 اُس واپیں ہوں پہ شوق چہ دَ شاہیو و فادر
 قائم دِری تل دَ سُلطنت پروار دِ کار
 دا بسکا وطن باخ شہ پہ دَ باع تازہ کا بھار
 رشیئہ واپی شیر خادم لفظونہ دَ اشعار
 راجی دَ دَھر ملکہ کہ ٹوک سیل ترشایقینشی
 دروغ نہ دی رشیادی پہ رشیاکہ دیقینشی

شیر، چند اخور کا، سو ۱

بناغلے شیر صنا چند اخور کا، سو ۱

طرح ۲

دروغ نہ دی رشیادی پہ رشیاکہ دیقینشی
 تیارہ کبتوں نہ اعلانہ وی بسکا لچم عارفینشی
 دروغ نہ دی رشیادی پہ رشیاکہ دیقینشی
 تیارہ توڑہ تیارہ وہ چہلانہ وہ حکومت
 نہ علم نہ ادب وہ نہ چاپیز نہ شرافت
 هر ٹوک و دبے خبرہ دَ هُزار دَ حکمت
 نہ ڈول وہ دَ خلقواو نہ دا زیب و زینت
 هُمت او کھا مالیار نومرا دَ بوئے تعلیمینشی
 دروغ نہ دی رشیادی پہ رشیاکہ دیقینشی

شر شور کوی طوطیاں دے دو طوپاں پوسا
 داستا بنسکا دو ران بنہ رفانہ خیر بے خلسا
 هر سری موند لے لویہ برخه ستاد لاسدا
 قومہ خوشحالیکی چہ ن بارہ د سمبر دے
 والی صاحب پہدے درخے اینسود تاج پسدا
 دکا درخ د خوشحالی خکہ په هر سری اخترد
 خوشحاله نن عالم د خوشحالی پر بے قیاسدا
 هر سری موند لے لویہ برخه ستاد لاسدا

ستا بسکا دوران د پرے مرنے د غر بیانو دی
 خاندی خوشحالی پی خوشحالی په مظلوم مانو دی
 سخت درخ نن دریاست په ظا لیما نو دی
 رب د اجر در کری داد عام خا اخا صاصہ ده
 هر سری موند لے لویہ برخه ستاد لاسدا

تاد علم جال په وطن حور کری فیض رسانه
 هر یو کار خیر کرے ته خپل قوم له مهر بانه

پنا غل خور همہ النساء صاحبہ بازو
 کو کاری، سوا

طرح ۳

هر سری موند لے لویہ برخه ستاد لاسدا

هر سری موند لے لویہ برخه ستاد ددره ده
 منع د عطاء نه د کھتر، نه له همہ ترا ده
 بل چینہ جاری د عنایت د له د فتره ده

ھغہ تے فائزہ اراده ی لہ اخلاصہ ده

هد سری موند لے لویہ برخه ستاد لاسدا

بلبل کوی نفع په باع کنی ترجی په نخرد
 قدما اخیل د نازہ په رو رو راجی خارو

بنا غلے پیر محمد خا صاب دا کی، سوا

طرح

زکا یوازے نه یمه په دے باندِ خوشحاله

خیر یوازے هاد پارکا نه دَ خود عالم دے

هر سر رضادے ممکن خلاص دَ جنجاله

زکا یوازے نه یمه په دے باندِ خوشحاله

نشتہ دے خفہ درنه هیٹوک دَ سوا په ملک بکن

دُور ملکونه واي چه شو لاند ستاد جا له

دعیت به دَ خود فخر کوئی چه ستاغوند نے شادی

هر سر د لاند د پورہ بورہ د خیا له

داستاد ترقی سوال پھر کوئی په حامین دا توں

بل تاغوند ٹوک نشته چه دشمن کوئی په محاله

ستاد فیض عام نه رعیت شه توں شادا نه
مکن درتبه په بادشاہ نوکنی پیاس سرد کا
هر سری موندے لویہ برخه ستاد راسد
حق چه ستاد شکر نه منی هغه انسان نه دے
نه هحسن هغه د چه قایل د د احسان نه دے
رب چرے ملکوئے د ناشکرہ مسلمان نه دے

ستاد د عالوکه بالو چه حق شناسد کا
هر سری موندے لویہ برخه ستاد راسد

صرہ النساء بالو، کوکاری، سوا

چه بغض لری زر کن چیزه لر زیانه ناد ای د ک
 هر بان چه لتسا پوی و رسنی د عقل قمع
 طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسنه جمع
 وطن د دختن خن د چند جوړ که د نقا د
 خوشحاله به دی هغه چه کوی تیر ساعت په یا د
 نه جهل شته نه مکونه فریب شته نه فساد
 دار چم د چه بله شوله ستاد حسن شمع
 طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسنه جمع
 په درج د تاچپوشی خلق یوبل ته هبسته پیر شو
 د زمکن زیر گنجو نه د زمین سنه ظاهر شو
 د چالاس کن چه خاک د و هنده واله جواهر شو
 ته بی سنگ فارس خلق به زر کېملری طع
 طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسنه جمع
 په فضل الله د هر ک چار که منتب شد
 بالا د په شاهزاد کن اے شاهه لوئی منتب شد

د سوا که حیوانات که جداد ادی ټول ناره و هي
 عادل نه ته عادل اے والی شاکا با کماله
 پوره به وصف نه کوک که شروع پیر چلخا شی
 که تیر په د دینا کاند اتس نولس کاله

طوح ۳

طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسنه جمع

طوطیان په کلستان کن د خوشی کوی خند پد ک
 د یوشاخ نه کوی بل شاخ ته د نازه جهید ک
 تیاره د خیره لاره د راهان حکم رهید ک
 د ده د دخنه تختی د بمنا تویه د مع
 طوطیان په کلستان کن په خند اکیناسنه جمع
 تیاره د ملکه لاره په وطن آ با د این د ک
 د یستی د د دستانه د آرام زند کاف د ک

بنَانِغَلَّا مُحَمَّدَ نُوْشِيرْوَاصَبَ شَادِيَرِي

بریاست سوات

طرح مل

یوزَه یوازَه نَه پَه پَه دَه بَانِدِ خُوشَالَه

یوزَه یوازَه نَه پَه پَه دَه بَانِدِ خُوشَالَه
 خُوشَالَه هَر اَنْسَادَه خَانَه خَبرَه کَه دَه اَحوالَه
 خُوشَالَه هَر اَنْسَانَه خُوشَالَه کَه کَه کَه کَه کَه کَه
 بُورَه اَپَه سَه غَنِچَوَه باَنْجَوَه کَه کَه کَه کَه کَه کَه
 بلَلَه دَه دَه جَوَشَه خَانَه جَوَهَه کَه هَنَكَه هَنَكَه
 باَدَشَاهَه چَه عَادَلَه رَاغَه خَلَاسَه دَه جَنَاحَالَه
 یوزَه یوازَه نَه پَه پَه دَه بَانِدِ خُوشَالَه
 باَدَشَاهَه دَه عَدَلَه رَاغَه پَهْجَائِي جَوَشَه النَّصَافَ

دَه دَه صَاحَبَ وَطَنَ دَارَه کَه پَه مَثَلَ دَجَنَتَه دَه
 خُوشَالَه تَه هَر وَهَنَتَه تَامَ دَارَه رَعِيَتَه دَه
 دَعَادَه دَرَه حَمُونَزَدَه هَر پَکَارَه دَه سَنَگَيَنَشِي
 دَعَادَه دَرَه حَمُونَزَدَه دَه دَعَادَه دَرَه قَبُولَه کَهْرِي
 خَلاصَه دَه پَه دَينَه دَنِيا کَبَنَ پَاكَ الله دَه نَوْلَه کَهْرِي
 نَيَكَدَه پَه نَوْتَه الزَّمَادَه پَه دَعَادَه دَه رَنَگَيَنَشِي
 درَوغَه نَه دَه دَه رَشْتَيَادَه پَه رَشْتَيَادَه دَه لَقَيَنَشِي
 نَيَكَدَه پَه نَوْتَه الزَّمَادَه پَه سَيَدَه شَرِيفَه مَزارَه لَرِي
 تَخْتَه تَه دَه شَمَنَه شَاهَه جَهَازِي بَلاسَه کَبَنَ تَلَوارَه لَرِي
 شِي دَه مُبارَكَه مُبارَكَه دَه هَمَنَشَيَنَشِي
 شِي دَه مُبارَكَه مُبارَكَه موْجَبَه دَه پَکَارَه دَه
 دَه دَه پَيرَ محمدَه خَانَه دَه دَه دَه دَه لَارَه دَه
 دَه دَه دَه قَائِمَه دَه هَمَ قَائِمَه دَه آمِينَشِي
 درَوغَه نَه دَه دَه رَشْتَيَادَه پَه رَشْتَيَادَه دَه لَقَيَنَشِي

پَيرَ محمدَه خَانَه دَه دَه دَه دَه

طرح ۲

طوطیان په کلستان کن په خند کینا ستہ جمع

طوطیان په کلستان کن په خند کینا ستہ جمع
 شکر دے الله چرد زاغانو لوشو طمع
 شکر دے الله چرد زاغان شو تار په تار
 پیدا چه شه په سوات کن د مظلومو مدد کار
 فضل پوښد شه د خالق غنی عن فار
 د ظلم تیاره لاره چر و بشانه راغله شمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کینا ستہ جمع
 تیاره د ظلم لاره درنهای شوہ په جهان
 موئی د تل پس لوری جوښ دا حکمران
 د سوات د مکہ نے جوره کوہ خایستہ جنت نیشان
 د حق په غوکو د اوره د احنا دا په سمع
 طوطیان په کلستان کن په خند کینا ستہ جمع

د حق په سترگه اوکوره پکن نشته خلاف
 بیزلا شاخ او به سکی تل په یوکودر کنی صاف
 قلم شه ناچارہ ستاد و صفت د کماله
 یوزه یوازے نهیم په د باند خوشحاله
 قلم شه ناچارہ ستاد و صفت نه سلطانه
 عادل نه رحمدال نه په عنیبو ههر بانه
 رشتنی ظل الله نے اے جوښه حکمران نه
 بادشاہ د هر وطن شه سوال کوم د ذوالجلاله
 یوزه یوازے نهیم په د باند خوشحاله
 بادشاہ د روی زمین شه دعاء کوم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی د د په بارہ د سمبر
 دادرخ د خوشحالی ده پوښد با ندلوی اختر
 هزار الف شیروان حکم په جوش کرچی د دیا
 یوزه یوازے نهیم په د باند خوشحاله
 خوشحاله هر انسا د خان خبرکه د احواله

شک په ڈکین نشته حمادور کا قیل و فتال
 ظلم ستم زور وہ هر سہے وہا په جنجال
 چراتہ د سوات زمکہ چراتہ د اسے جو دل جمال
 لاند په تھنڈی بچہ وہا دھر جا اوس پیاس ده
 هر سپری موند لے لویہ برضستا د لاس ده
 چراتہ وہا تھنڈی بسا رسرو جو رودہ حمہالت
 د خان ملک د لاسه د اوطن وہا په ذحمت
 فضل د ربا و شہستا پر رانے حکومت
 اوس کہ فکر او شی نظارے دی نور پلور
 لارئ موہرے در ویا هر سہی پکن سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ذ بہ د قلم م تیر کھیٹے د الماس ده
 هر سپری موند لے لویہ برضستا د لاس ده

دھق په نظر او کور کا د سوات په ساز مین
 حمایت پھائی بنکھا خایستہ با غنی په بنس آئین
 سوال م په دریکاہ کبن ڈا رب المصلیین
 خاوند لا یزا الله دشمن نے اوباسے قمع
 طوطیان په کلستان کبن په خدا کینا است جمع
 خاوند لا یزا الله دشمن نے کرے تا راج
 ترخ چہ وی رژوند پس ددہ لوئے دا تاج
 مرزا نوشیروان په محبت لکھ د راج
 دھولے نہ د جوشہ پورہ او ختلہ لمع
 طوطیان په کلستان کبن په خدا کینا است جمع

طرح ۳

هر سپری موند لے لویہ برضستا د لاس ده

هر سپری موند لے لویہ برضستا د لاس ده
 شک پکن ھیٹ نشته دا خبر کے وسواں د

امن ده آمان ده هر سه ده په آرام
 سوات شه په مثال یوکه هوپه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو دقام
 په خپله به قائل شکه دزره پا د آین شی
 په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چوتہ په د نیا کښ به پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی د استورے د اقبال
 قبوله که د عاد په در کا د درب مین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا جپوشی وی نن په باره د سمبر
 مزا نو شیر وانه ستا پورا نه شه دفتر
 که لاند د نظر نه د تاریخ د نه مین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیا که د یقین

مزا نو شیر وان سا دیری، ستا

ژ به د قلم ۳ تیرکه کړے په هُنر
 تاریخ نه چه ۳ د کاته وه باره د سمبر
 هر سه ده حوشحاله گر جو ده جوړ ده په اختر
 مزا نو شیر وانه حوله د چکه د سپاسه
 هر سه دی مومن لے لویه ب خد ستاد لاسه

طرح

دروغ نه دی رشیادی په رشیا که د یقین شی

دروغ نه دی رشیادی په رشیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چاپې آمین شی
 دروغ نه دی رشیا د ماضی او گوره حالات
 پورا به در معلوم شی حقیقت او د افادات
 د عدل زمانه د حوشحالی ده نن په سوات
 آمن د آمان د خبردار د سامعین شی
 دروغ نه دی رشیادی په رشیا که د یقین شی

پانے به حیوان شد که خبر شوئے دَ قِصُّونَه
 تیاره دَ جهل دنے ده دَ سوات دَ کنارونَه
 هر چائی خوشحالی ده سالنگره دَ نن شپنگه
 طوطیان په مکلستان کبن په خند اکینا سته جمع
 هر چائی خوشحالی ده مکل دَ مکل سه دَ سیالی کوي
 سواتیان په غړه ګرځی ټول خوشحاله خوشحالی کوي
 خم دَ نکامت چه حفاظت نه دَ ماںی کوي
 عوږمه په اینځنه دڅوک دلطف دکړه
 طوطیان په مکلستان کبن په خند اکینا سته جمع
 هر چاءه دَ دره خوک تله نه ده
 را خل چه په خیال کبن سڅوک دَ دکړې
 شک ور بکښ نشته دَ حمد لله بنې پوره ده
 افضل دای سه مانِ دقارن بادَ صنه
 طوطیان په مکلستان کبن په خند اکینا سته جمع

بنَا غلَّا شیرا فضل هنَا افضل
 سید و شهی، سوات

طرح ده
 طوطیان په مکلستان کبن په خند اکینا سته جمع
 چې بله وردنه شووا دَ جهاز بَارخسار شمع
 طوطیان په مکلستان کبن په خند اکینا سته جمع
 ملونو هر طرف ته په بوستان کبن او کړو زېب
 چائی په چائی انصاف دَ چاه ته نشته دے هنې یېب
 هر چائی امن آمان ده په اقبال دَ جهاز یېب
 ششاد دَ سلافي لوه راخي دَ باغ ره
 طوطیان په مکلستان کبن په خند اکینا سته جمع
 طوطیان دَ سلافي لوه راخي دَ س در و نه

تاجداره نامور کارب دتل لرہ شا دان
 درجه درب سواکه داد عالم د والناسه د
 هر سری موند لے لویہ برحستاد لاسه
 درجه په خن دیار د کوہ بلنده پاک سبحان
 مالیار د هم الله لوكا د سوات په ڈبوستان
 ھیر ہوی کم عقله چه په تائیدی خفگان
 حق نا په حقدار و تقسیم کړئ په خن شان
 هر کا فیصله ستاد یوئے بلے لپا سردا
 د حق د فیصادی پرسے قائل جھن ملکو نم
 حکم اے سلطانه پکر ھای ستاصفتونه دی
 بنیکا د نظام د ھای په ھای شنمن چمند و نم دی
 لاریک تیار کی بل په هر ھای مستالونه دی
 افضل وائی عمر چیر شن دار نه ستاد اخلاق د

شیر افضل، سید و شریف، سوا

طرح ۱۳
 هر سری موند لے لویہ برحستاد لاسه
 کنپر نه یم په غوکو ما او ریکی د عام خاصه د
 هر سری موند لے لویہ برحستاد لاسه
 کنپر نه یم په غوکو د هر کس م او ریکی دی
 ردغ یمه په ستر کو کارنا ۲۳ ستا کتلي دی
 سوات شولو کلزار چه ظاہران تر رب د یستلى د
 داسع ظاہر په مخکن ستاد حپو خز لی دی
 ایه د عدل ستور یه ما د یستله د ادقیاسه د
 هر سری موند لے لویہ برحستاد لاسه
 ایه د عدل ستور یه ستا پشماب حکمران
 چنانہ بہ پیدا نہ شی که چانپ کوئی ثوک جهان
 مخاکن ملتا پینبا به پیدا نہ شی د اسے حتو ان

دے چه خدای بادشاہ که، شم زارِ دھنگر کاله
 یوزَه یوازَه نه په په ڈ باندِ خوشحاله
 دے چه خدای بادشاہ که په بارہ دسمبر
 لوئَدَه یو دم که دَعَدَل قامَه دَرْ
 موسم دَپسَل شم، شُخْلاصُ پشکاله
 یوزَه یوازَه نه په په ڈ باندِ خوشحاله
 خاورَه یو شَرَزَرَه، کانَهِی ده لعَادَه نه شو
 جو هر ترے قسمًا قسم را شه دینه سَحْلَوْنَه شو
 خانَه حکَمَانِ دَوَی دا بلند اقباَله
 یوزَه یوازَه نه په په ڈ باندِ خوشحاله

طَرَحَه

طوطیا په مکلتا کبُن په مخند اکینا سته جمَعَ

بنَاعَلَه خَانَه صَنَا منْكُورَه سَوَات

طَرَحَه

یوزَه یوازَه نه په دے باندِ خوشحاله

یوزَه یوازَه نه په په ڈ باندِ خوشحاله
 هر انسان چه دینم کوک کر حی له خیاله
 سُرُورَه سَمِيَّالِيكِي، قد دَصَنَو بِر دینه
 را شه تما شَه له، ته دَقَام رَهْبَر دِينه
 دارِیَه دَجَهَادَه، جَكَ دَه دَمَالَه
 یوزَه یوازَه نه په په ڈ باندِ خوشحاله
 دارِ حَمَم چه اُدَشَه، پونگه په سخ کبُن
 کُل شم دا مکلاب، په باره دسمبر کبُن

د اعدل انصاف داشتند نن به ره مانه
 لوی واره همونبر کش رو پعقول پیمانه
 اے خانه قصاید هر خوک پوشو په ملع
 طوطیان په کلستان کښه خند کیناسته جمع

طرح ۳

هر سری مومن لے لویه برخ ستاد لاس ده

PUKEONE

هر سری مومن لے لویه برخ ستاد لاس ده
 جهندار د ترقی همونبر بې ټول جهنا د پاسه ده
 ستا په هم تو نو سه لوره همونبر وطن شد
 د سیالو سک سیال شه، بسکا هر کلشن شد
 د اهر بانی د هم د عدل د لباسه ده
 هر سری مومن لے لویه برخ ستاد لاسه

طوطیان په کلستان کښه خند کیناسته جمع
 ملک د قول بکار بکار شه، شوکه بل د عدل شمع
 چکوم دخت په چمن کښه د طوطیانو شه چغار
 سرکه چان له جوړ که عجیبه خیکا سنکار
 د عدل خوشبوی شوکلبلار غله په طمع
 طوطیا په کلستان کښه خند کیناسته جمع
 ردانه خوشبوی د عدل شوکه د شهر یا د
 په بارکه د سبز کښه تاج پس چم که تا جدار
 غک د اختر اولکید د هر سری په سمع
 طوطیا په کلستان کښه خند کیناسته جمع
 هر سری خوشحاله شه چه شه دریم اختر
 شمع عدل انصاف شه لري شه د عدل ور
 د چرکه خوشحالی شوکه د هر جا و چم د مع
 طوطیا په کلستان کښه خند کیناسته جمع

دروغ نه دی رشیاد په رشیا که دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهان به یو رهین شی
 شهر شاپار وطن واه جو به ظلم یوسنکار وه
 یودم یه صفا که چه عادل یه شهر یار وه
 لیدا د عز و تو سنکارین په هجین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیا که دیقین شی
 چل جهونب که ملک د، چل بچه حکمان لرو
 ھول شکر کن اریو چه داس سرگ رنگ سلطان لرو
 هغه ملک بر لور شی چه دار پنجبل مکین شی
 دروغ نه دی رشیاد په رشیا که دیقین شی
 ددکا په برکت حمو بزره لا ره شه جها لست
 په باره د سهبر وطن ته راغه دیر راحت
 داوی خان قضا په نوی و آرې یوسین شی

خان قصاب - منکور، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوئی قام له ملک ز بیا شه
 په باره د سهبر کج ده ره پا حق دا دا شه
 راغل د القشہ ھم د سنه یو کم پچاسه که
 هر سری موند لے لویه بخستا دلاسمه
 دا کار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامان یه، چه وی د دا صفت
 د املاومه شو موند لے هفده د فیاده
 هر سری موند لے لویه بخستا دلاسمه
 خان قصابه، ستا چه خوش کا تو ان وی
 صفت به د په خون کبی د پل عادل سلطان وی
 د تل د اتكو که یو د سختی او د افلامه که
 هر سری موند لے لویه بخستا دلاسمه
 طرح

دروغ نه دی رشیاد په رشیا که دیقین شی

اکثر صاحب مال شو زکوتونه هنی هنبل ز دری
 مخلوق تعلیم یافته رعیت دک شم د کماله
 قایم د د انصاری خز نژ پر مشکور
 قائم د حکومت وی خوچه وی دنیا آ ساده
 پلاس د د شاهی د صاحب د از نخیر محکم وی
 بخار د حکومت د خدای سانی د عنم د باده
 د اددر د مکلو د ز د په د مکلشن هر د ۳ وی
 د برب د د شاه تل وی د ادب د سوا حیاده
 حیاد د احمد بن زکه پس شب و روز هر دم وی
 نیکاه د غر ی بازی د سوا اشاد حجم خیاله
 د از که یواری نه یکه په د باند خوشحاله
 حکم نه معتمد د د شاهی په هر دستور دی
 خوشحال رعیتیا د سوا په عدل د حضور دی
 حکم نه د وی ستا حاشیه د حکم اے سلطانه
 حکم نه د وی ستا حاشیه د حکم اے سلطانه

بناغه د لار خاصه د اکی

ریاست سوات

طرح عا

یوز که یواری نه یکه په د باند خوشحاله

یوز که یواری نه یکه په د باند خوشحاله
 خوشحال رعیتیا د سوا په عدل د حضور دی
 یوز که یواری نه یکه په انصاف د صاحب مکرم
 مسی د ول رعیت کوی د هر قسمه چه کوری
 په دی مال ته کاتمه دی د هر جا په زر که کین شر ۳
 خنیا دارکه سواتیا شو، له توی د دولت لوری
 انصاف د شاه سوا که د داک او خاطر نرم

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن د ستاگلشن شی، د گلشن نه ته شه هوانه
 ترڅو چه د ا دیناوی ته حفظا شه د دینانه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدارشی د هشانه
 ایمان د سلامت شم، سلامت شه د ایمانه
 د شمن د رعیت د هیش ستاوې بے چاله
 ستاج د دهول ستارعیتیا په تامعرودي
 رعیت راضی په گدې چه د تاپې بې نیک خیالات دی
 خیالات د دینکی هیشه ستاد فوم پسر وی
 ظلمونه ستاپه نیک فهم د خوارو پسو خط دری
 بر د چنل نیکه د هیشه د تارهبر وی
 حقوق د عدالت ستاد په هر وطن کښ ذیات وی
 د اغک د قاف ترقافه مد ام ستاد بر نه بروی
 ترڅو چه د لاور غکین هموږ نه د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په درکښ د عفور دی

طروح

طوطیان په ګلستان کښ په خند کینا شه جمع

معوره پنډ د سوا په ملک کښ په نړۍ
 طوطیان په ګلستان کښ په خند کینا شه جمع
 معوره هر آشیاد سوا په ملک کښ په خند د
 حفظا من آمان پکن چلیږي د هر قسمه
 دو سیم د پسپی د سوا په حد مدد ام پیدا د
 اقبال د شاه سوا بد خواهنا کړه چه د اسمه
 محل هن وخت بلبلو ته د نازه په نیدا د
 خوف دوت د ګلونو د حزا نه د همان بحسمه
 شبېم خو تهی غو تهی لباد هماز مهار د
 طوطیان او بورا مکا خوشند په کینا جمع
 طوطیان او بورا مکا په سوا کښ حکیم معتبر د

دَادَورِ دَمَدَامَ وَيْ پَهْ فِسْتَهْ دَحْكَرَان
 شَاهِيْ چَهَدَ اَوْلَ آخِيرَهَ وَيْ دَهْ تَوْلَ اَوْلَادَهَ
 مَكْلَشَنَ مَكْلَشَنَ دَسَوَاتَ چَهَرَاهِيْ وَيْ پَرْ طَوْطَيَان
 طَوْ طَيَانَ اوْ مِيلَانَهَ بَكْبَنَ اوْ سَيْبَيَيْ خَادَوْبَنَادَهَ
 وَاصِفَ چَهَ دَلَادَرَ غَمَكَيَنَ پَرْ بَجْنَلَ لَسَانَ
 دَادَولَ دَدَسَوَادَهَ پَهْ دَآلَى صَاحَبَ آَبَادَهَ
 مَكْلُونَهَ دَوَلَسَ مِياَشَتَهَ بَهْ بَاغَچَوْ بَكَنَ مَعْطَرَهَيَ
 زَاغَانَ تَرِبَهَ اَرْمَانَهَ بَكَنَ پَهْ سَوَدَ لَكَيَنَاسَتَهَ جَمَعَهَ

طَرَح٢

هَرَ سَرِيْ مَونَدَ لَهَدَيَهَ بَرْ خَرَسَتَادَلَاسَهَ

خُومَهَ سَائِلَأَوْ زَارَادَهَ چَهَ دَكَمَ كَارَكَهَ
 هَرَ سَرِيْ مَونَدَ لَهَدَيَهَ بَرْ خَرَسَتَادَلَاسَهَ لَهَ

موْسَمَ پَهْ عَدَالَتَ پَهْ سَوَاتَ بَكَنَ هَرَزَمَانَ مَكْلَزَارَدَهَ
 دَحْوَفَهَ نَهْ خَرَانَ خَقَكَانَ ذَرِيْكَيَيَ كَورَوْكَرَدَهَ
 حَيَرَانَ جَهُونَرَ وَطَنَ تَهْ تَوْلَ كَابَلَ اوْ قَنَدَهَارَدَهَ
 موْسَمَ پَرَهَ مَعْتَدَلَهَ مَكْرَهَيَيَيَيَ يَخْنَيَ سَمَ بَراَبَدَهَ
 آَبَيَ دَسَوَاهَرَكَلَهَ پَهْ بَيْنَكَ فَهَمَ دَسَ دَارَدَهَ
 چَمَنَ چَمَنَهَ دَيَورَبَهَ خَنَبَهَتَ دَيَ
 مَخْلُوقَ دَهَرَ وَطَنَ دَلَتَهَ شَادَهَكَيَيَهَ جَمَعَهَ
 رَاهَيَ دَسَوَاتَ لَيَدَهَ وَلَهَ دَهَرَ قِسَمَهَ مَخْلُوقَاتَ
 دَآلَى صَاحَبَ دَسَوَانَهَ مَنَورَهَ كَهَ قَافَ تَرِقَافَهَ
 حَافَظَ دَسَوَاتَ اَيَسْتَلَيَ بَدَهَ خَواهَهَادَهَ دَهَرَ بَاتَ
 مَسْوَفَهَ ظَلَمَزَوْرَشَرَانَ دَهَرَ قِسَمَهَ اَسْرَا فَهَ
 رَهَبَرَهَ دَغَيَبَانَهَ دَا سَلَطَانَهَ دَهَ عَالَى ذَاتَهَ
 كَوَاهَ پَرَهَ تَوْلَ عَالَمَ دَهَ چَهَ حَمَّايَهَ بَكَنَ دَإِنْصَافَهَ
 مَشْتَاقَهَ دَيَرَ عَالَمَ دَسَوَادَشَأَعَدَلَهَ كَهَتَرَدَهَ
 بَدَهَ خَواهَهَ دَشَاهَهَ سَوَاتَ كَوشَهَ جَدَكَيَنَاسَتَهَ جَمَعَهَ

هر رنگ غنچه در پکن هر رنگ بخار کړے
 هر رنگ با غنچه پکن ده ثوابے قیاسه ده
 هور رنگ هنر پکن دچین او د ختن شته ده
 هر رنگ نقاشیان پکن قابل په امتحان شته ده
 هر رنگ فیشن پکن تیار ده وطن شته ده
 هر رنگ فیشن ساز یعنی تیکل په هر دکا شته ده
 داد سوادشاک ده بندک سما کفتون شته ده
 داسه ده قسمه ن په سوات کېن قابل شته ده
 داد مهواری د سوادشاک دار و مدار کړے
 حکمکه د بد به د سوات تیرخود د الماسه د
 خود به ترقی د غه د سوات نام صحیب کوي
 مل چه رئ په نیکه خپل تا جو د دهه با به ده
 تل د سوات سلطان رائے دوستی دخوار غریب کوي
 ده د عدالت خبر د یستله د نفایا به ده

خوش سائلانه اراده چه د دولت وکړه
 قول هغه ما پکن شو پکن یو پانه هجوم نه شه
 د اړکه فقیر افوا فسانه د شهرت وکړه
 پانه یو سائل په سوات خوارچه په نعم نه شه
 دا د تقسیم برخ په جمجه کېن حرکت وکړه
 هر سائل سخن شه نام هر کېن پانه د شوم نه شه
 حکمکه په یورپ اشیاد سوانا ټه اظهار کړے
 چتر لپس د بادشاھی ملن پیاسه ده
 دا د شام ثانی په سوات کېن بل چه د دیم شام جوړ شه
 حکمکه د بیرون شام پکن ده حمایت تاشه کوي
 دا د سید د ملکوت په ټه دی ای د اسلام جوړ شه
 سوات اکه د من په ده وطن کېن پلو شه کوي
 ده رنگ طالبان پکن ده یوں د نجام جوړ شه
 هر رنگ ملینکان پکن په هر رنگ شه کوي

طح

دروغ نه دی رشیدیاد کی پر شتیا که دلیقین شی

تعلیم دَدالْت عاقله ته او کړکا په سو اکښ
دروغ نه دی رشیدیاد په رشیدیا که دلیقین شی
تعلیم که دانسا کوے ادل پې امتحان کړکه
دانل چه سو ادل په سو اکښ ذوم نه لندوا کے دے
محصول دستاویدن دښه آکا ها ته خپل ځان کړه
پیوس د میلنو د محصول د دی ته کار سپکه دے
په درخې پنجھه تکمه پې د عدل شاهجهان کړه
اخلاق د بد فعلی په سوله کښ خوند تیخ شمکه دے
اخته که ځاحد کښ مسافرش په پنجات کښ
بر باد یو ټول د ډیا و په ډیا که دلیقین شی
دروغ نه دی رشیدیاد کی پر شتیا دلیقین شی

هم نه پر درش کړکه هم نه خور د طبیب کوی
هم دے نیکو کار اد نیک کړدار د هر حسابه د

د اسے نیکه برخه چه د قوم سه تاجدار کړه
برخه جهانگیری نه رسید د الناسه ده
نامه نه جاده افغان زریبې جھتره ده
فرکوره ته او کوه چڑه عقل دره خا م نه کړه
جیم د الف یوحای او د ټون بیله خانم غوره ده
زیوارز کور دے، یې بی یوحای بد فام نه کړه
د اجهان خایسته برخه نه نام کښ مقر رلا ده
نا م که د حضور کوئے حرفونه نه د دوام نه کړه
داد صفت باغ کښ نوکری چه کوم غنوار کړه
خوبنہ با غبانی د لا در ته چپورا سه ده
هر سوی دووند لے لویه برخه ستاد لاسه د

منشیان ټول شیفان د حکمران دی په چل ذات گښ
په جي قباین کیا دی په لکیا که د یقین شی
نوم لیک چه مزا امکان کړی زرعادل سلطنه نه در کړی
صاحب د باجی کارج نوکرته زر او کړی آ دا ز
فلانز میله تشریف د زردنه مفرد کړی
میله په ملاقات لکه د مکل کړی ټن خیر از
حضور ک هر کلا قول د خونه درته بھی کړی
هر شد غور دارشی لکه پیوچ کړی نوک راز
احوال درته بسکاره کړه د لاؤر په د ابیا گښ
بنه وادره د اوینا په د وینا که د یقین شی
دروغ نه دی رشیتادی رشیتادی د یقین شی

د لاؤر غمکن د اکی سوا

درون چه میلانه شی په مرکا دستا بھارتة
مالیان د حفاظت د پارک اوی درته موجود
پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی هر د یارته
چاقی د ستری مشئی میلمنوله در کړی سود
ذکر کوي منجہ د خدمتو نو چبل تاحد ارته
صاحب د نوکر انو نه جوړی د حیا بود
خوشحاله میلانه شی د هر قسمه په غمقات گښ
کارو نه بې ریادی په ریا که د یقین شی
روان چه میلانه شی په مهم گښ د سلام
مطلوب په زړه د اوی په یو او کړے ملاقات
منشیان کړی د صاحب درته د هر کلی کلام
اوچو انه نوم د او وايه چه تیرنه شی ادقات
ولاده وی ټول منشیا د میلمنوته لا س پنام
ترڅو چه میله نه کړی د اخبل نوم هغه ته ذبات

په زړک کښ د خپل شجوب حکمران د همېخت
 جذ به را غله، او د دې خپل نیک ځیسین
 د تحسین نه چې پنه شو پا ته کید ګوھدا
 ځموږ د ریاست بنا غلې محترم جناب
 سیف الملوك صاحب صد یقی
 (تحصیلدار د فتر حضور دام اقباله)
 دریاست سوا وغیره ادبیاون صاحب اونو ته
 د مشائیر پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شایراون خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صد یقی چناره را او یله، اکړې د بعضو شاعران
 شعر و نرد قاییو او در ډیف په لحاظ او د بح په
 توازن سک سه نه خوری لیکن بیاهم صد یقی چنار
 هنټوی د جمل با تو قدر کوي او پخڅل د ناظرینو ګښېش کړي
 تاسور در
 فضل الرحمن فیضان شی عنہ خیر جناب نه شیر د مک صناسوا

د ناظرینو په خدا کښ

خاص عواوه ته او بیا خا صکر تعلم یا فته
 او ادبی طبیعته دا نښه معلومه ده چه ځوښه
 په ریاست نښه تر دے ځینه پورے دا سه
 یو ادبی شاهکار او د ترقی او د مردوج
 په حقله د اسې یو مشاعره نه د کاشو
 دا آ قوله هر حله ده چه هر کله حضور
 غازی ملت والا همت فرمائز وای
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 کما یعنی د سوات ریاست یوز لید و نک
 نښه او گوزوله، دو د ادبیا، شاعرانو

دَعْقِيدَتْ كَلُونَه

دا شه لب او گوره دا دَعْقِيدَتْ كَلُونَه
 لکه بورا بويه و دادَصِدَاقَتْ كَلُونَه
 نَسْنَى ورَحْ دَتاجِشَى چه دَوالى حَنَادَه
 شو په پِيشِكش كَبَنَ ورَتَه دَاحَقِيقَتْ كَلُونَه

بن اديباو شاعر اذ په اخلاص او خلوص
 حضور ته پيش کوه په درَحْ دَجَبَتْ كَلُونَه
 هريو شاعر اظهار دَدِيَخُوشَحَالَى کَهَدَه
 غازى ملت ته دَالَّى کَهَدَعْبَرْ كَلُونَه
 واي حَبَّيَبْ چه موئب بنه يُودَايَا مَهَارَه و تل
 تل به باق و دَاحَوْبَه دَخَدَمَتْ كَلُونَه
 بناء غل جنا جَيْبُ الْوَهْنِ حَسَانَ حَبَّيَبْ كالَّجَ

مظلوم ورته خندېږي او ظالم کوي فرياد
د زړه په وينو تکي دا زما قلم ليکي

سېف الملوک صديقى

زړئا کوئم انتظار ستاد سترګو

زنډانۍ کوئم سترګو

سېف الملوک صديقى

JK
جان کتاب کوو
جان کتاب کوو

JAN 0345K951961KS

زه انتظار کوئمه ستا د سترګو
ولي پناه شوي ته زما د سترګو

چې په ګلونو د دنيا کرم نظر
مثال مي نشته د اشنا د سترګو
که په سلګو يمه یواخي ته يم
اوښکي بهيرې د هر چا د سترګو
څومره بنائست چې ستا په سترګو کښي وو
نشته نرګس او د لالا د سترګو
هر چا ته گورمه دنيا لټوم
نشته هغه چرته خندا د سترګو

صديقى خوبش ده په خلوت د دنيا
چرته به پت شي د دنيا د سترګو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library